

سخنرانی عالیجناب لوئیز رافائیل سکوپاتریارک اعظم کلیسای کلدانی آشوری کاتولیک

در چهارمین مجمع فوق العاده استقنان (واتیکان)

« زیرا که از انجیل عاری ندارم، چونکه قوت خداست برای نجات هر کس که ایمان آورد، اول یهودی و پس یونانی، که در عدالت خدا مکشوف می‌شود، از ایمان تا ایمان چنانکه مکتوب است که عادل به ایمان زیست خواهد نمود. (رومیان ۱: ۱۶ و ۱۷).

این آیات خلاصه واقعی از انجیل است و مسیر یک شبان واقعی که باید بپیماید. پولس مدت زمان طولانی در تلاش است تا جماعت ایمانداران در رم را دیدار نماید، تا در میان آنها حاضر باشد و تا انجیل را به آنها ببخشد. مأموریتی است که تمام زندگی او را در بر می‌گیرد، همه قلب و همه افکار او را به خود معطوف می‌دارد، این یک شغل نمی‌تواند باشد. زندگی کردن ایمان، آرامی بخش است « بواسطه ایمان که در آن شراکت داریم».

پولوس شاگردی است که این احساس را در خود دارد که فرستاده خدا است. برای او انجیل یک وظیفه شرعی است و بنابراین، دعا نمودن، با خدا در ارتباط بودن، محبت نمودن، اطاعت کردن، و بشارت انجیل با شادی را در زندگی روزمره شهادت دادن و زندگی نمودن؛ چرا که از انجیل عاری ندارد. بنابراین بشارت خود را فرصتی انسانی و یا احترامی ریاکارانه نمیداند، بلکه انجیل را هدیه ای غیر قابل تصور می‌داند که عدالت و بخشش خدا را اعلام می‌دارد. ایمان شرط اصلی رستگار شدن و فرزند خدا گردیدن است، چراکه ایمان به زندگی معنی می‌بخشد « عادل به ایمان، خواهد زیست». ایمان یک عمل ساکن و یا یک معامله نیست، بلکه یک نگرش درونی است، یک رابطه عرفانی عمیق، که در جزئیات سختی ها و مشکلات روزمره زندگی شده است. ایمان همانند عشق، یک مسؤلیت است که هر روزه در طول مسیر زندگی رشد می‌کند، از ایمان به ایمان.

محبت و عدالت را چگونه به هم آشتی داد. اگر محبت فراتر از عدالت نرود انجیل تهی به نظر خواهد آمد. لازم است تجربه مسیحیان عراق را که یک شبه همه چیز خود را به خاطر وفاداری در ایمان رها نمودند، احساس نمود.

۹ اکتبر ۲۰۱۵ واتیکان

پاتریارک اعظم مار لوئیس روفائیل سکو